

Sygn. akt V KK 181/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Danuta Bratkrajc

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **Z. G.**

skazanego z art. 65 § 3 k.k.s.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 września 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w G. w Zamiejscowym VI Wydziale
Karnym z siedzibą w C.

z dnia 11 stycznia 2016 r., sygn. akt VI K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w G.
Zamiejscowy VI Wydział Karny z siedzibą w C. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. w Zamiejscowym VI Wydziale Karnym z siedzibą w C., wyrokiem nakazowym z dnia 11 stycznia 2016 r., uznał Z. G. za winnego tego, że „w dniach 22 września i 1 października 2015 r. w rejonie miejscowości S., z wykorzystaniem takiej samej sposobności przewoził samochodem 62 kg krajanki tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy, co do której należny podatek akcyzowy wynosi 46.315 zł, stanowiącej przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 k.k.s.”, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s. i za to skazał go na karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na 80 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 13 lutego 2016 r., wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego, w części dotyczącej kary grzywny, wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i zarzucając rażące oraz mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 172 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 2 k.k.s., polegające na wymierzeniu skazanemu za przypisane mu przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, podczas gdy w przypadku wydania wyroku nakazowego możliwe jest orzeczenie kary grzywny jedynie w wysokości do 200 stawek dziennych, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Przepis art. 172 § 1 k.k.s. określa rodzaje kar, jakie może orzec sąd w wyroku nakazowym, natomiast art. 23 § 2 k.k.s. limituje górną granicę kary grzywny wymierzaną wyrokiem nakazowym. Nie może ona przekroczyć 200 stawek dziennych chyba, że kodeks przewiduje karę łagodniejszą. Przepisy te obowiązywały zarówno w czasie popełnienia przypisanego skazanemu przestępstwa skarbowego, jak i w dacie orzekania.

W tej sytuacji, Sąd Rejonowy w G. wydając wyrok nakazowy i wymierzając Z. G. za przestępstwo skarbowe z art. 65 § k.k.s. karę 300 stawek dziennych grzywny, rażąco naruszył przepis art. 172 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 k.k.s., gdyż orzekł tę karę w wysokości przekraczającej górną granicę sankcji. Jest oczywiste, że uchybienie to miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku, bowiem skutkowało dolegliwością, której skazany nie powinien ponieść.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. w Zamiejscowym VI Wydziale Karnym z siedzibą w C..

Z tych względów orzeczono, jak w wyroku.